

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
 SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
 DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
 GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
 EUROOPA ÚHENDUSTE KOHUS
 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
 COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
 COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
 CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
 CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
 EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJU TEISINGUMO TEISMAS
 EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
 IL-QORTI TAL-ĞUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
 HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
 TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓŁNOT EUROPEJSKICH
 TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
 SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
 SODIŠĆE EVROPSKIH SKUPNOSTI
 EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Mediji in informacije

OBVESTILO ZA MEDIJE št. 07/06

31. januar 2006

Sodba Sodišča v zadevi C-503/03

Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji

SODIŠČE PRVIČ NATANČNO DOLOČA VEZI MED KONVENCIJO ZA IZVEDBO SCHENGENSKEGA SPORAZUMA IN PROSTIM GIBANJEM OSEB

V primeru državljanov tretjih držav, zakoncev državljanov države članice, zoper katere so bili v Schengenskem informacijskem sistemu razpisani ukrepi zavrnitve vstopa, mora država članica, preden zavrne vstop na schengensko območje, preveriti, ali prisotnost teh oseb pomeni resnično, dejansko in dovolj hudo grožnjo, ki prizadene ključni družbeni interes.

Kadar se državljan države članice giblje znotraj Skupnosti zaradi izvajanja pravic, ki mu jih podeljuje Pogodba ES, njegov zakonec, državljan tretje države, v veliki meri koristi uredbe in direktive o prostem gibanju oseb. Če države članice lahko zahtevajo, da ima tak zakonec vstopni vizum, pa mu morajo zagotoviti vse možnosti za pridobitev vizuma. Direktiva iz leta 1964¹ med drugim omogoča državam članicam, da prepovedo državljanom drugih držav članic ali njihovim zakoncem, državljanom tretje države, vstop na njihovo ozemlje iz razlogov javnega reda in javne varnosti.

Amsterdamska pogodba² je s Protokolom vključila Schengenski sporazum in njegovo Konvencijo o izvajanju (KISS) v okvir Evropske unije³. KISS je omogočil odpravo kontrol na notranjih mejah med državami podpisnicami in vzpostavitev skupne zunanje meje. Skupna

¹ Direktiva Sveta 64/221/EGS z dne 25. februarja 1964 o usklajevanju posebnih ukrepov, ki zadevajo gibanje in prebivanje tujih državljanov, utemeljenih z javno politiko[javnim redom], javno varnostjo ali zdravjem prebivalstva (UL L1964, 56, str. 850). Ta direktiva je bila razveljavljena z Direktivo 2004/83 z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (UL L 158, 30.4.2004). Rok za prenos v notranji pravni red poteka 30.4.2006.

² Podpisana leta 1997, velja od leta 1999.

³ Leta 1985 je bil podpisan prvi sporazum; KISS je bila podpisana leta 1990, veljati je pa začela leta 1995. Schengensko območje se je postopno razširilo, celo na tretje države. Belgija, Danska, Nemčija, Grčija, Španija, Francija, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Avstrija, Portugalska, Finska, Švedska, Norveška, Islandija so del tega območja. Evropska unija, Evropska skupnost in Švicarska konfederacija so 26.10.2004 podpisale sporazum o sodelovanju Švicarske konfederacije pri izvedbi, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda.

pravila na področju vizumov, azilnega prava in kontrole na zunanjih mejah so bili sprejeti, da se omogoči prosto gibanje oseb v državah podpisnicah brez motenja javnega reda. Uveden je bil Informacijski sistem (SIS), da lahko nacionalni organi izmenjajo podatke glede identitete oseb in opisa iskanih stvari.

Na podlagi KISS je za presojo, ali obstajajo ali ne okolišine, ki upravičujejo vnos razpisa ukrepa za tujca v SIS pristojna država razpisnica, ki je odgovorna za podatke, ki jih je vnesla v SIS in jih le ona lahko dodaja, popravlja ali briše. Druge pogodbenice, ki izdajo razpis ukrepa so dolžne zavrniti vstop in izdajo vizuma tujcu, zoper katerega je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa.

Evropska komisija je na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo zoper Španijo po prijavah dve alžirskih državljanov, g. Farida in g. Bouchairja, zakoncev španskih državljan, s prebivališčem v Dublinu in Londonu. Španski organi so jima zavrnili vstop na schengensko območje le iz razloga, da ju je Nemčija vpisala na seznam oseb SIS, ki se jim zavrne vstop.

Sodišče najprej natančno določa odnose med KISS in pravom Skupnosti o prostem gibanju oseb.

Poudarja, da Schengenski protokol potruje, da se določbe schengenskega pravnega reda uporabijo le če in kolikor so v skladu s pravom Unije in Skupnosti. Okrepljeno sodelovanje na schengenskem področju mora biti izvedeno v pravnem in institucionalnem okviru Unije in ob spoštovanju Pogodb.

Iz tega izhaja, da **skladnost upravne prakse z določbami KISS omogoča utemeljitev ravnjanja pristojnih nacionalnih organov le, če je uporaba zadevnih določb v skladu s skupnostnimi pravili, ki urejajo prosto gibanje oseb.**

Sodišče tudi ugotavlja, da pojem javni red v smislu Direktive iz leta 1964 ne ustreza temu iz KISS.

Dejansko direktiva določa, da morajo ukrepi, utemeljeni z javnim redom ali javno varnostjo, temeljiti izključno na osebnem vedenju prizadete osebe tako, da za sprejem takih ukrepov ne zadoščajo sami po sebi prejšnji primeri kaznovanosti za kazniva ravnana. Sodišče je vedno poudarjalo, da izjema javnega reda predstavlja izjemo od temeljnega načela prostega gibanja oseb, ki mora biti razumljeno strogo: to, da nacionalni organ uporabi pojmom javni red mora v vsakem primeru predpostavljati obstoj resnične in dovolj hude grožnje, ki prizadene ključni družbeni interes.

Nasprotno pa okolišine, kakršna je kazen odvzema prostosti najmanj enega leta ali ukrepa, ki temelji na neupoštevanju nacionalnih predpisov o vstopu ali bivanju tujcev, lahko utemeljijo razpis ukrepa zavrnitve vstopa v SIS z razlogi javnega reda, neodvisno od vsake konkretno presoje grožnje, ki jo predstavlja zadevna oseba. Vendar pa se načeloma tujcu, zoper katerega je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa, ne more odobriti vstop na schengensko območje ali izdaja vizuma za ta namen.

Sodišče torej ugotavlja, da **državljan tretje države, zakonec državljanata države članice tvega, da bo v primeru razpisa ukrepa zavrnitve vstopa prikrajšan za zaščito, določeno z Direktivo iz leta 1964. Poudarja, da so se pogodbenice, ki izdajo razpis ukrepa, v Deklaraciji iz leta 1996 zavezale, da bodo razpisale ukrep zavrnitve vstopa za upravičenca po pravu Skupnosti le, če je ta izpolnil zahtevane pogoje. To pomeni, da**

pogodbenica, ki izda razpis ukrepa, lahko razpiše ukrep za tako osebo le po tem, ko je ugotovila, da njena prisotnost pomeni resnično, dejansko in dovolj hudo grožnjo, ki prizadene ključni družbeni interes v smislu Direktive.

Še več, **državi članici, ki vpogleda v SIS, mora biti omogočeno, da ugotovi, preden zadevni osebi zavrne vstop na schengensko območje, da njena prisotnost na navedenem območju pomeni tako grožnjo.** Sodišče opozarja v tem oziru, da Schengenski sistem razpolaga s sredstvi, ki omogočajo, da odgovori na zahteve po podatkih nacionalnih organov, ki so soočeni s težavo pri izvedbi razpisanega ukrepa.

Posledično **Sodišče obsoja Španijo zaradi tega, ker so španski organi zavrnili vstop g. Farida in g. Bouchairja, ne da bi prej preverili, ali prisotnost teh oseb pomeni resnično, dejansko in dovolj hudo grožnjo, ki prizadene ključni družbeni interes.**

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

Razpoložljive jezikovne različice: CZ, DE, EN, ES, FR, GR, HU, IT, NL, PL, PT, SL, SK

Celotno besedilo sodbe je na voljo tudi na spletni strani Sodišča.

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=sl>

Običajno je na voljo po 12. uri po srednjeevropskem času na dan razglasitve.

Za podrobnejše informacije se obrnite na Ireneusza Kolowca

Tel. (00352) 4303 2878, faks (00352) 4303 2053